

Det er rigtigt. Saaledes er Landstingets parlamentariske Stilling. Detailbehandlingen af Finanslovsforslaget foregaar i Folketinget, og Landstinget tager, om jeg maa bruge det Udtryk, Sagen til Efterretning. Det er jo ikke saaledes, som maaske uindviede Folk, der er ukendt med det parlamentariske Liv, kunde tro, at medens det høje Folketing arbejder med Finanslovsforslaget i 5 $\frac{3}{4}$ eller lige ved 6 Maaneder eller deromkring, skal Landstinget gøre Finanslovsforslaget færdigt paa nogle faa Dage og paa disse faa Dage sætte sig ind i dette store Lovværk med alle dets Enkeltheder — det er jo mange Ting, det drejer sig om; denne Gang har der været stillet 2 461 Ændringsforslag til Finanslovsforslagets tredje Behandling i Folketinget. Saaledes er Forholdene jo ikke, thi alle ærede Medlemmer har Adgang til at følge Folketingets Forhandlinger. Jeg antager, at de ogsaa benytter sig af Adgangen til at faa deres Viden gennem de Meddelelser, som alle Ministerierne sender til Finansudvalget, og som behandles dér. Jeg ved da, at vi indenfor mit Parti Gang paa Gang har haft Sager til Partibehandling, Gruppebehandling, som der har været Forspørgsler om i Finansudvalget, og som drøftes Partierne imellem o. s. v. o. s. v. Altsaa, hvis ærede Medlemmer vil følge med i Finanslovsforslagets Behandling, er Finanslovsforslaget ikke, naar det kommer over til det høje Landsting, en ukendt Bog, et ukendt Værk, man først da skal til at sætte sig ind i. Passer man den Rigsdagsgerning, som Vælgerne har sat en til at passe, følger man med og kender Finanslovsforslaget i store Træk.

Jeg vil gerne have Lov til, hvis det kunde lykkes mig — men Opgaven bliver vel nok saa stor, at det er for svær en Opgave, jeg har taget mig paa —, en Gang for alle at slaa en Pæl gennem den Tale, som vender tilbage hvert Aar, at Landstinget bliver forurettet, at der begaas Overgreb imod det ved det sene Tidspunkt, Finanslovsforslaget kommer frem paa. Hvis det kunde lykkes mig at skaffe denne Tale ud af Verden i Fremtiden, synes jeg virkelig, jeg har røgtet i alt Fald en lille bitte Mission i det høje Ting. Jeg skal forsøge at gøre det ved for en Periode af 12 Aar at nævne de Datoer, paa hvilke første Behandling af Finanslovsforslaget i Landstinget har fundet Sted. Vi ved jo alle, at Finanslovsforslaget altid kommer til Behandling en eller to Dage efter, at det er fremsendt til Landstinget. Jeg har Tallene for 6 Aar under den radikale Regering: For Finansaaret 1915—16 var første Be-

handling af Finanslovsforslaget i Landstinget den 21. Marts, for 1916—17 den 22. Marts, for 1917—18 den 12. Marts, for 1918—19 den 27. Marts, for 1919—20 den 26. Marts, for 1920—21 den 21. Marts. Under Ministeriet Neergaards 4-aarige Periode kom Finanslovsforslaget til første Behandling i det høje Landsting for 1921—22 den 29. Marts, for 1922—23 den 24. Marts, for 1923—24 den 25. Marts, for 1924—25 den 24. Marts. I den socialdemokratiske Regerings første Regeringsaar var det den 24. Marts, og i Aar er det den 26. Marts. Jeg tror, det er rigtigt, hvad der blev sagt i en anden Forbindelse, at her har det ene Parti ikke noget at lade det andet høre. Det viser sig hvert Aar, at der opsamles saa meget Stof i det andet høje Ting, at det er umuligt at føre Finanslovsforslaget frem ret mange Dage før det ene Aar end det andet. Naar det i Aar er kommet saa sent — vi kan ikke en Gang sige saa ekstraordinært sent, for den 26ende er da ikke den 29ende som under Ministeriet Neergaard —, saa har jo den højtærede Finansminister givet Forklaringen. Det vilde have kunnet være her adskillige Dage før, hvis ikke Omregningerne i Anledning af Pristallet havde sinket Arbejdet, hvad alle vi forstaaer, der har med kommunalt Arbejde at gøre, og ved, hvad det har betydet at faa omregnet de kommunale Budgetter i Henhold til Pristallet.

Det ærede 4de tingvalgte Medlem kom dernæst ind paa nogle Bemærkninger, som heller ikke er helt nye, nemlig om Nedsættelse af Skatter, Takster og Afgifter. Det er ogsaa en af de Ting, man kunde vente, at Venstres og ogsaa det konservative Folkepartis Ordfører vilde komme ind paa; thi det er et staaende Emne i den moderate og konservative Presse, det er det fornemste Nummer i de ærede Partiers Taler, naar vi mødes ude paa Vælgermøderne. Nedsættelse af Takster, Skatter og Afgifter, det er noget, Regeringen maa sørge for, og det skal helst gaa lidt rask. Taler om Nedsættelse af Skatter og Takster lyder ogsaa smukt i socialdemokratiske Øren, men den Tale bør efter min Mening, i hvert Fald naar den fremføres i den høje Rigsdag, være ansvarlig Tale. Det forekommer mig ikke, at det er ansvarlig Tale, naar Venstres ærede Ordfører her staar op og taler alvorlige og manende Ord til Regeringen om Nedsættelse af Takster, Skatter og Afgifter; det er ikke helt ansvarligt fra de to Partiers Side, som gennem den 4-aarige Regeringsperiode, i hvilken de havde Magten i begge Ting, forøgede Danmarks Stats-